

VI. KAFLI

Um veitingastaði, samkomuhús og skemmtanir.

37. gr.

Allir staðir, þar sem höfð er á hendi almenn veitingasala matar og drykkjar og gististaðir fyrir almenning, skulu háðir sérstöku eftirliti lögreglustjóra og skal lögreglunni heimill umgangur um húsakynni þau, sem notuð eru í sambandi við veitingar.

Á öllum gistihúsum skal haldin nákvæm gestabók.

38. gr.

Hverjum, sem hefur veitingasölu, hverju nafni sem nefnist, er skylt að gera allt, sem í hans valdi stendur til að afstýra því, að nokkuð það fari fram í húsi hans, sem kemur í bága við velsæmi og góða reglu.

39. gr.

Á veitinga- og samkomuhúsum má enginn hafa í frammi ofsalegt athæfi eða látbragð, hávaða eða nokkra ósæmilega hegðun eða hafa áhættuspil um hönd.

40. gr.

Þeir, sem hafa á hendi gistihúshald eða hafa fengið leyfi til veitinga almennt, skulu hafa lokað kl. 11 á kvöldin og gestir, sem hafa þar ekki næturstað, skulu vera farnir burt kl. 11½ að kvöldi. Þó má selja ferðamönnum greiða á hvaða tíma sem er. Fyrirnefndum tímatakmörkunum getur lögreglustjóri breytt í einstökum tilfellum, þegar sérstaklega stendur á.

41. gr.

Við hvert veitingahús eða almenn samkomuhús skal eigandinn láta gera salerni, sem gestum er heimill aðgangur að. Skal veitingamaður eða húsráðandi sjá um, að því sé ávallt haldið vel hreinu.

42. gr.

Vilji nokkur halda almenna samkomu, svo sem dansskemmtun, sjónleiki, söngskemmtun, íþróttasýningu, myndasýningu o. s. frv., er almenningi sé boðið til eða seldur aðgangur að, eða til að hafa veitingar á staðnum, skal hann til þess leita leyfis lögreglunnar. Lögreglustjóri veitir slík leyfi, en hann getur falið hreppsstjórum að veita leyfin, hverjum í sínum hreppi. Leyfishafi skal greiða til þess, sem leyfi veitir, gjald í viðkomandi sveitarsjóð, 5—50 kr. Upphæðin í hvert sinn fer eftir ákvörðun leyfisveitanda.

Leyfishafa skal skylt að hlýða fyrirmælum, sem lögregluvaldið setur til þess að varðveita góða reglu, velsæmi og hreinlæti. Honum er skylt að hlýða fyrirmælum heilbrigðisnefndar um ræsting og hreinlæti í húsrúminu, enda skal það ávallt ræst að samkomu lokinni og hreint þegar samkoma byrjar.

Lögreglustjóri eða hreppsstjóri getur — og skal jafnan gera það, ef ástæða þykir til — krafist þess, að þeir, sem fá leyfi til að halda samkomu, hafi á sinn kostnað tryggt sér menn er lögreglustjóri eða hreppsstjóri tekur gilda, til eftirlits allan samkomutímann.

Þeim samkomum, sem haldnar eru á tímabilinu frá 1. júlí til 15. september, skal ljúka eigi síðar en kl. 11 að kvöldi og ber leyfishafi ábyrgð á því, ef út af er brugðið og lögregla er ekki til staðar.

Umsóknir um skemmtanaleyfi og veitingaleyfi skulu jafnan skrifleg vera.

Fari nokkuð það fram á samkomum, sem brýtur í bága við reglu og velsæmi, er 154
lögregluvaldinu heimilt að slíta samkomunni. 12. sept.

Almennar útisamkomur eru sömu reglum háðar, að svo miklu leyti sem því verður við komið. Þó skal hreppstjóra skylt að vera sjálfur eða hafa fulltrúa á hverri slíkri samkomu í hreppnum og gæta þar reglu.

43. gr.

Við störf, sem lögregla, ber hreppstjórum að bera einkennishúfu hreppstjóra.

44. gr.

Lögreglustjóri (eða barnaverndarnefndir þar sem þær eru) getur bannað börnum innan ákveðins aldurs að sækja samkomur, sem ætla má að geti haft vond áhrif á þau.

VII. KAFLI

Ákvæði um hreinlæti og þrifnað.

45. gr.

Enginn má á nokkurn hátt spilla neytluvatni manna, hvort heldur er rennandi vatn í ám, lækjum, lindum eða vatnsleiðslum eða í þróm eða brunnum. Vatnsból skulu vel varin fyrir öllum óþrifnaði og þess stranglega gætt, að skólpi eða öðru, er óþrifnaði veldur, sé eigi hellt þann veg, að runnið geti að þeim.

46. gr.

Safngryfjur og forir skulu vera vel þaktar, svo óðaun leggi eigi af þeim og svo vel umgirtar, að engin hætta geti stafað af fyrir menn eða skepnur.

Skylt er að hafa salerni við hvert íbúðarhús í þorpum og á hverju býli í sveitum, enn fremur við hvert samkomuhús og hvern verzlunarstað.

47. gr.

Skepnur má ekki slátra á eða við götu eða á almannafæri yfirleitt, heldur skal það gert að húsabaki eða innan girðingar, og skal þess vandlega gætt, að skepnur sjái ekki blóðvöllinn, og að hann sé hreinsaður undir eins og slátrun er lokið.

Bannað er að láta hunda komast á blóðvöll, þegar slátrað er sauðfénaði. Brot gegn banni þessu er á ábyrgð hlutaðeigandi hús- eða landráðanda.

48. gr.

Við hvert sláturhús skulu vera nægilega mörg ílát undir innanmeið og þannig fyrir komið, að öruggt sé, að hundar nái ekki að éta úr þeim. Við heimaslátrun skal hafa á blóðvöllinum ílát með loki undir sullu og innanmeið. Að lokinni hverri slátrun, skal annaðhvort brenna þessi sollnu líffæri eða grafa þau, minnst fullan metra í jörð niður. Annars akulu sláturhússtjórar og aðrir, sem við slátrun fást, fara eftir fyrirskipunum héraðslækna og reglum þeim, er þeir kunna að setja um þessi efni.

49. gr.

Heilbrigðisnefndir hafa hver í sínum hreppi eftirlit með öllu því, sem að almennum þrifnaði litur. Fer um þetta efni eftir þeim heilbrigðissamþykktum, sem nú gilda fyrir einstaka hreppa sýslunnar eða þeim heilbrigðissamþykktum, er síðar kunna að verða settar fyrir hreppa sýslunnar.